

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **E.**, právne zastúpeného **U.**, proti odporcovi: **D.**, právne zastúpenému **O.**, **v konaní o zaplatenie 28 905,60 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn 10Cb/8/2013, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 41Cob/194/2013-93, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a.**

Odporca je **p o v i n n ý** navrhovateľovi zaplatiť 38,98 eur náhrady trov dovolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 29. 05. 2013 č. k. 10Cb/8/2013-83 rozhodol, že nepostupuje vec Okresnému súdu Bratislava I. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 26. 02. 2013 vydal platobný rozkaz č. k. 27Rob/89/2012-32, proti ktorému odporca v zákonnej lehote podal odpor zo dňa 25. 03. 2013, ktorý bol dňa 26. 03. 2013 podaný elektronickými prostriedkami podpísaný zaručeným elektronickým podpisom. Následne dňa

24. 04. 2013 bolo súdu elektronickými prostriedkami doručené podanie odporcu datované dňom 23. 03. 2013 podpísané zaručeným elektronickým podpisom, v ktorom odporca namietol miestnu príslušnosť Okresného súdu Zvolen z dôvodu, že návrh smeruje proti účastníkovi, ktorého všeobecným súdom v zmysle § 84 O. s. p. je Okresný súd Bratislava I. Súd prvého stupňa konštatoval, že odpor odporcu proti platobnému rozkazu, v ktorom však nenamietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Zvolen je prvým procesným úkonom odporcu, čím odporca zmeškal možnosť účinne namietat' miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Zvolen. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa konštatoval, že nie sú splnené podmienky na postúpenie veci inému súdu v zmysle § 105 ods. 1 a 2 O. s. p., pričom nedostatok miestnej príslušnosti ako podmienky konania považoval súd prvého stupňa za odstránený napriek tomu, že Okresný súd Zvolen nie je všeobecným súdom odporcu.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 25. 09. 2013 č. k. 41Cob/194/2013-93 rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení s poukazom na § 84, § 85 ods. 4 a § 105 ods. 1, ods. 2 O. s. p. uviedol, že odporca neuplatnil námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Zvolen v podanom odpore, ktorý bol jeho prvým úkonom, ktorý mu patril. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že odporca bol povinný vzniesť námietku miestnej príslušnosti v podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu. Zo samotného odporu odvolací súd mal preukázané, že odporca namietal všetky hmotnoprávne skutočnosti, na základe ktorých žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť, avšak nenamietal skutočnosť, že platobný rozkaz vydal nepríslušný súd. Ďalšie podanie odporcu, v ktorom namietol miestnu príslušnosť Okresného súdu Zvolen je podľa odvolacieho súdu v zmysle § 105 ods. 1 O. s. p. právne irelevantné, nakoľko tým, že nevzniesol túto námietku včas v odpore proti vydanému platobnému rozkazu bola zhojená miestna príslušnosť Okresného súdu Zvolen.

Odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia zároveň poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd mal povinnosť skúmať miestnu príslušnosť len v súlade s § 88 O. s. p., pričom je preukázané, že v danom prípade nejde o výlučnú miestnu príslušnosť. Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že skúmal, či navrhovateľ nemá podaných na Okresnom súde Zvolen viac obdobných žalôb a dospel k negatívnemu výsledku. Z tohto dôvodu odvolací súd bol toho názoru, že prvostupňový súd postupoval správne, keď nepostúpil vec Okresnému súdu Bratislava I. Odvolací súd ďalej považoval za potrebné

konštatovať, že v danom prípade nebolo povinnosťou prvostupňového súdu rozhodnúť uznesením o tom, že vec nepostupuje Okresnému súdu Bratislava I., postačovalo pokiaľ by sa bol s touto otázkou vysporiadal v rozhodnutí vo veci samej. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie z toho dôvodu, že postupom súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dovolateľ poukázal na východiská doterajšieho konania a uviedol, že námietku miestnej príslušnosti datoval, podpísal zaručeným elektronickým podpisom a odoslal prostredníctvom oficiálnej elektronickej poštovej schránky súdu dňa 23. 03. 2013. Odpor, ktorý považovali súdy za prvý úkon vo veci bol podaný neskôr. V tejto súvislosti poukázal na § 57 ods. 3 O. s. p. s dôrazom na skutočnosť, že v Občianskom súdnom poriadku nie je výslovne určené riešenie pre elektronické doručovanie.

Ďalej v dovolaní odporca poukázal na účel § 84, § 105 a § 174 ods. 2 O. s. p., pričom považoval za nesprávnu argumentáciu súdu, že nemožno pristupovať osobitne ku konaniu do odporu a po ňom - keďže sám súd k námietke v skrátenej/zrušenej časti konania vydal len oznámenie zo dňa 09. 05. 2013 bez možnosti preskúmania, no k námietke v ďalšej/ostávajúcej časti konania vydal už riadne uznesenie. Takýmto postupom boli založené legitímne očakávania a nemožno už spravodlivo požadovať, aby odporca túto argumentáciu súdu rešpektoval a nemohol preto platne podať námietku až k vyjadreniu.

Podľa odporcu bude predmetom dovolania posúdenie otázky zákonného súdu, ktorý súd je súčasťou práva a ústavou danej možnosti konať pred súdom. Vedením konania pred nepríslušným súdom je podľa odporcu táto možnosť odňatá. Odporca má za to, že v konaní sa neprihliada na technické pochybenie pri preberaní pošty, na podozrenie zo zneužitia veci navrhovateľom, čím sa koná v rozpore s nálezom Ústavného súdu SR č. III. ÚS 341/07, ktorý zakladá pravidlo konania pred súdom aj v predmetnej otázke. Takto sa podľa odporcu odníma jeho právo na konanie pred súdom. Odporca ďalej uviedol, že odvolací súd sa nevyporiadal so žiadnou s jeho námietok uvedených v odvolaní s poukazom na skutočnosť, že v prípade odôvodnenia odvolacieho súdu sa považujú odôvodnenia oboch súdov za jeden celok, ktorý musí odpovedať na všetky relevantné podnety účastníkov. Ani jednu z podmienok nepovažuje odporca v danom prípade za splnenú, čím mu odvolací súd

odňal právo konať pred súdom z pohľadu nároku na plnohodnotné a právne konformné preskúmanie rozhodnutia nadriadeným súdom.

V závere dovolania odporca dodal, že povinnosť prvostupňového súdu skúmať, či navrhovateľ nevystupuje v rôznych veciach opätovne (obdobným spôsobom) nemohla byť do rozhodnutia dňa 29. 05. 2013 splnená, keď ten istý súd v rozhodnutí zo dňa 13. 06. 2013 o sprístupnení tejto informácie pod sp. zn. Spr 50/13/S potvrdil, že takú informáciu nemá k dispozícii.

Odporca vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhol, aby dovolací súd uznesením napadnuté rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Odporca v podaní zo dňa 12. 12. 2013 doručenom Okresnému súdu Zvolen dňa 23. 12. 2013 spresnil svoje dovolanie, v ktorom zhrnul svoje dovolacie dôvody uvedené v jeho skoršom podaní s tým, že si uplatnil aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že dovolanie odporcu je z procesného hľadiska oneskorene podané (t. j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p.) a je podané voči rozhodnutiu, voči ktorému dovolanie nie je prípustné. Navrhovateľ navrhuje z tohto titulu bez ďalšieho podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. dovolanie odporcu odmietnuť a zaviazať ho na úhradu trov dovolacieho konania.

Dovolanie odporcu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. považuje navrhovateľ za zmätočné, nakoľko mu nie je zrejmé také konanie odvolacieho súdu, ktoré by zakladalo možnosť podania dovolania. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade nie je daný žiadny dôvod prípustnosti odporcom podaného dovolania.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti považuje navrhovateľ dovolaním napadnuté uznesenia za správne a spravodlivé.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok bol podaný proti rozhodnutiu v zákonom stanovenej

lehote. Vychádzal pritom z ust. § 240 ods. 1 prvá veta O. s. p., v zmysle ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni a ďalej z ust. § 240 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal tiež zreteľ na ust. § 57 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Mal tiež na pamäti, že lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že odporca podal dovolanie na dovolacom súde elektronickou správou (e-mailom), ktorú správu zaevidovala podateľňa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 27. 11. 2013. Dovolanie bolo doplnené originálom podaným na pošte dňa 27. 11. 2013 doručeným dovolaciemu súdu 28. 11. 2013.

Preskúmaním dovolania podaného elektronicky (e-mailom) dovolací súd tiež zistil, že hoci toto podanie vykazuje dátum odoslania 22. 11. 2013 (č. 1. 112 spisu), prezentačnou pečiatkou elektronickej podateľne súdu bolo opatrené až dňom 27. 11. 2013. Keďže v prípade elektronického podania neprichádza do úvahy orgán, ktorý má povinnosť podanie doručiť (§ 57 ods. 3), včasnosť podania urobeného elektronickou formou je treba posudzovať podľa momentu doručenia elektronickej správy príslušnému súdu, pričom nie je rozhodujúce, kedy sa s týmto podaním oboznámil príslušný pracovník podateľne a aký vyznačil na ňom dátum.

Z dôvodu existencie pochybností, kedy v danom prípade došlo k doručeniu elektronickej správy dovolaciemu súdu vykonal dovolací súd šetrenie správcom siete, ktorý potvrdil, že elektronické podanie odporcu – dovolanie bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolaciemu reálne odoslané 26. 11. 2013 o 21:10:56 a elektronickej podateľni doručené dňa 26. 11. 2013 o 21:12:03 s tým, že príslušný pracovník podateľne sa s týmto podaním oboznámil 27. 11. 2013.

V danom prípade zákonná mesačná lehota na podanie dovolania začala plynúť dňa 23. 10. 2010, kedy nadobudlo uznesenie odvolacieho súdu právoplatnosť a márne uplynula s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 O. s. p. v pondelok dňa 25. 11. 2013 ako nasledujúci najbližší pracovný deň, keď posledný deň lehoty 23. 11. 2013 pripadol na sobotu.

Keďže dovolanie odporcu urobené formou elektronickej správy bolo v skutočnosti dovolaciemu súdu doručené elektronicky až dňa 26. 11. 2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu ako oneskorene podané odmietol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi priznal nárok na ich náhradu za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie) po 30,94 € a 1x paušálnu náhradu po 8,04 € podľa ust. § 11 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. trový dovolacieho konania celkom vo výške 38,98 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 30. apríla 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová